

SDUHET TE KEMI TURP TE RREFHEMI

Disa kanë turp të rrëfehen sepse zënë një post të lartë e i përkasin një elite. Le të shohim shembullin e peshkopit Potamius.

Në një moshë të pjekur tashmë, model murgut të përkushtuar, ai vlerësohej për virtytet e tij. Ndodhi që ra në një mëkat të madh, por u ngrit shpejt duke menduar të pendohej para Sinodit të Peshkopëve që do mbledhej në qytet.

Kur Sinodi filloi, peshkopi Potamius u zgjodh tek presidenca. Në fakt ishte i respektuar nga të gjithë. Në këtë çast filloi të ndjente në zemër një luftë të tmerrshme mes turpërimit dhe ndjenjës së pendimit.

Nga njëra anë turpi i thoshte: “Me të vërtetë do të rrëfehesh para publikut?” pendimi i thoshte nga ana tjetër: - “Përse vonon dhe nuk e bën atë që vendose të bësh: ” - “A nuk ke turp përpara njerëzve”, arsyetonte turpi. - “Do të kesh turp para Zotit!” këshillonte pendimi. - “Por ti je një klerik i lartë. Do të jesh një tundim!, shtonte turpi. - “Pikërisht se je një klerik i lartë prandaj duhet të japësh shembullin e mirë tek bota”, thërriste pendimi.

Përfundimisht pendimin zgjodhi, ndërsa turpi u tërhoq.

Potamius u ngrit dhe rrëfeu mëkatin para të gjithëve. Edhe engjëjt në qiej u çuditën nga një rrëfim i tillë. Meqënëse ai nuk pati turp ta rrëfente mëkatin para gjithë njerëzve edhe Zoti e fali që të mos turpërohet para Zotit në ditën e gjykimit.

[Zyra e Katekizmit KOASH](#)